

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gvilielmi Becani E Societate Iesv Idyllia Et Elegiae

Becanus, Gulielmus

Antverpiae, 1655

Elegia De Regno A Serenissima Christina Svecorvm Regina Deposito,
Eivsqve In Pacem Stvdio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12773

ELEGIA 177
DE REGNO
A SERENISSIMA
CHRISTINA
SVECORVM
REGINA
DEPOSITO,
EIVSQVE IN PACEM
STUDIO.

vi modo Christinam nec regia sce-
ptra tenentem,

Nec dantem populis pristina iura
vides,

Falleris ex illo motam si culmine censes,

Quo nuper terris suspicienda fuit.

Altius euerxit se se, dum summa reliquit.

Auxit, quo visa est se spoliare, decus.

* §

Nancisci

Nancisci regnum, minus est quam ponere. Sortis

Nancisci, magna ponere mentis opus.

Et genus, & faciunt, ut nanciscare, parentes;
Omnis, si ponas, laus tribuenda tibi.

Carolus Austriades posuit. tam grande, nouumque
Exemplum terris Belgica nostra dedit.

Post victos reges, post mundi extrema subacta,
Hec illi de se palma relata fuit.

Herois Christina premit vestigia tanti,
Nec curat tritâ regibus ire viâ.

Cumque nihil Carolo maius, quâ posset haberi
Maximus, hac illi proxima parte fuit.

Ille satur rerum poterat laudumque videri;
Impletat famâ solis utramque domum:

Flore vigens aui, dum mentes acrius urit
Gloria, se regnis exuit illa suis.

Carolus extremos successibus auctus ad annos
Ulterius vix quo progrederetur, erat:

In medio cursu rerum ac splendore suarum
Destitit illa viam, quam dabat aura, sequi.

Sceptra gerant alij famæ adiumenta parandæ,
Splendorumque sui nominis inde petant:

In decus ipsa suum sibi sufficit: ipsa theatrum,
 Materies laudam est ipsa futura sibi.
 Spernit, emi pretio quo quis benè quæ putet alter:
 Regna nihil dignum, quo teneatur, habent.
 Nec tamen exempta est magnorū ex ordine regum
 Nec petit hos inter non sibi iure locum.
 Regia res virtus. regnat qui præditus illâ est,
 Plúsque aliquid, possint quām dare sceptra, tenet.
 Regia res animus rerum contemptor, humumque
 Exofus, liber, sufficiensq; sibi.
 Esse putas regem, cuius plebs audiat omnis
 Iussa, cupidinibus seruiat ipse suis?
 Quem frangat luxus, dolor obruat, asperet ira,
 Ambitio dominum non sinat esse sui?
 Esse putas regem, fortune qualibet aurā
 Qui ventis actæ more feratur aquæ?
 In solio curas humiles qui verset, & uno,
 Quām populus, studeat celsior esse loco?
 Rex ille est, quem sceptra super iuuat atque coronas
 Altius humanis exseruisse caput.
 Casibus, & sorti quidquam debere recusat;
 Nec tum, cùm deerunt cuncta, futurus inops.

Subdere

Subdere se vitiis nescit, collumque pudendo,
Instar habet lethi, supposuisse iugo.
Hoc sibi dimissâ regnum Christina coronâ
Vindicat: hoc nullo depositura die est.
Parcite prima manu mundi qui sceptra tenetis,
Hac nulli vestrum cedere parte cupit.
Quin gradus est illi, quod vobis culmen honoris:
Sub pedibus, quo vos suspicit orbis, habet.
Vos ostro fulgere iuuet, solioq; sedere,
Et populum vestros ante videre pedes:
Vos iuuet imperium terrâ proferre marique:
Vestra triumphatus sub iuga mundus eat:
Cetera dimisit; sibi se Christina reliquit.
Hoc satis: hoc uno maxima regna tenet.
Vesper ut à vobis leges expectet, & Ortus:
Latius illa domi, quo dominetur, habet.
Pro quo certatis, pra quo conuellitis orbem,
Diraq; suscipitis bella, dat illa sibi.
Pectus inexpletum vobis: nil deficit illi.
Mens bona sunt omnes, quas sibi poscit, opes.
Addere vos partis; amat illa relinquere paria:
Mutua vos rapitis: deserit illa sua.

Tum

Tum quoque, supremas rerum cùm flexit habenas,
 Quasq; datis leges gentibus, illa dedit,
 Cùm tenuit terras, Pontus quas frigidus ambit,
 Suppositásque sibi Mænalis ursa videt,
 Florentis regni, fortunatique per illam,
 Quid, præter curam, credidit esse suum?
 Ut modò regnandi procùl est, procùl antè libido
 Abfuit: hoc alijs, non sibi gesit onus.
 Illius est, solis modò quòd non polleat armis,
 Sitq; fero tantum Suecia Marte potens;
 Quòd cultum & mores miretur, opesq; suorum,
 Atque artes, regio queis viget ulla, colat.
 Illius est, primis quod cum regionibus Arctos
 Certet, ab ingenio dissideatq; suo;
 Facta quod Europæ sit pars illustris, amicam
 Quam regum quiuis optet habere sibi.
 Nec populo contenta suo fecisse benignè,
 Complexa est curis extera regna suis.
 Cùm foret assuetus palmis exercitus illi,
 Sponderent belli non nisi fausta Duces,
 Militibus campos compleret, classibus æquor,
 Pax placuit, pacem Rhenus & Albis habent.

Fulmen

*Fulmen erat belli genitor ; cùm posset eādem ,
Quærere diuersâ maluit arte decus.
Atque utinam quâ nunc Germania gaudet, eādem
Numina permittant nos quoque sorte frui !
Nulla salus bello , redeat pax optima rerum.
Splendidior nullus pace triumphus erit.*

